

Svenska LöwchenCirkeln

Jubileumsbok 1973-2023

Sammanställt av
Lena Olsén för
Svenska Löwchen
Cirkeln

med material från den tidigare
publicerade
Jubileumsårsboken utgiven 2013

SE, FIN UCh Littlecourt Bantam

Första Löwchentiken i Sverige, 1974 importerades hon av Marina Reuterswärd.

NORD UCh Littlecourt Aquarius

Första Löwchenbanen i Sverige,

1973 importerades han av Marina Reuterswärd.

Några ord från jubileums-redaktionen:

2013

Löwchen firar stort i Sverige 2013!

Det är 40 år sedan rasen kom till Sverige i modern, tid 30 år sedan SLC bildades och 360 år sedan det kända porträttet av en Löwchen tillsammans med Magnus Gabriel de la Gardie och Maria Eufrosyne av Pfalz målades av Hendrick Munnichhoven. Det är alltså mycket att fira och mycket att minnas. Vi har här försökt att sammanställa en bit av rasens historia i Sverige. Detta jubileumsnummer innehåller en sammanställning av både rasens och klubbens historia. Det finns en hel del man det finns förstås även sådant som inte kommit med. Helt komplett kan det förstås inte bli men vi har verkligen försökt att få med det mesta. Vi har letat i gamla tidningar och årsböcker – då mycket av detta utspälade sig före både Google och Internets tid. Under en så här lång tid är det också en hel del som har ändrat sig inom utställningsporten dels antalet utställningar per år förstås men även regler och klasser. Det fanns exempelvis ingen juniorklass då den såldes klassen tidigare hette unghundsklass. De äldre hundarna delades upp i seniorer (7-10 år) och veteraner (över 10 år) under en tid medan veteraner numer är alla över 8 år. Under en period kunde inga hundar vinna mer än 2 cent innan hunden fick sitt kvalificerande certifikat för championat. Åldern för att kunna bli champion har också ändrats från 15 månader till nuvarande 24 månader. Vi har dessutom valt att inte skriva ut hundarnas fullständiga titlar varje gång, ibland ingan titel och ibland bara Ch. Titlarna kan också finnas i lite olika format så SUCH, SCh & SEUCH står för samma titel (Svensk Utställnings Champion). Någon kan också ha bytt namn under perioden. Allt detta får ni ha översäende med. Vi har försökt skriva allt i kronologisk ordning och ni kommer att kunna läsa om allt år för år. Vi hoppas att man på detta sätt ska kunna använda sig av detta jubileumsnummer lite som en uppslagsbok. Ett kort sammandrag av de viktigaste händelserna kommer också att presenteras nånad för den som gärna tittar på bilder men inte vill läsa så ingående. I innehållet finns förutom en stor mängd bilder även information klubbens rasspecialer, samliga uppfödare och registrerade hundar (juni maj 2013).

Det finns också bidrag från eller om olika Löwchen, ägare eller uppfödare som utmärkt sig på ett eller annat vis. Vi är också glada att här kunna publicera en text som Lotta Hallström (Fairtawn) skrev om rasens lydningsspecial för LöwchenBladet en kort tid innan hon dog.

1/5 hoppas att ni ska få en trevlig läsning!
Önskar

Lena Olsén och Sonja Wahlstedt med hjälp av
Sonja Björklund, Ann-Christine Örtengren
& Felix Gross Harrison

Löwchen i Sverige i korthet:

1600-talet

Porträttet av en löwchen tillsammans med Magnus Gabriel de la Gardie och Maria Eufrosyne av Pfalz målades av Hendrick Munnichhoven 1653.

1970-talet

Rasen kommer officiellt till Sverige 1973 då Marina Reuterswärd importerar hannen Littlecourt Aquarius och 1974 kommer första tikken Littlecourt Bantam. 1975 föds den första kullen. Ur denna kull finns Eva & Jan Söderqvists tik Astraddle som blir rasens första svenskfödda champion och första att bli grupplacerad. Kennel Westmount startar sin 20 år långa och mycket framgångsrika uppfödning 1977.

1980-talet

The Scandinavian Löwchen Club (SLC) startas 1983 och ombildas 1987 till Svenska Löwchen Cirkeln. Kennel Lionheart startar sin 10 år långa och mycket vinstrika uppfödning 1980. Från 1985 har Lotta Hallström uppfödning under präbete Fairtawn. Första gruppvinsten av Lionheart Femme-Fatale 1984. Första Lydnadsspecial genom Lionheart Gustave och Lena Rolfsdottir. Första BIS vinnare av Chic Choc Chic Et Noir 1987. Två fortfarande aktiva uppfödare påbörjar sin uppfödning: Kennel Irish Mist börjar 1986 & Simbalina har sin första egenuppfödda kull 1988.

1990-talet

Blue Heaven & Bumlir som båda fortfarande är aktiva registrerar sina första Löwchen-kullar 1992 och 1993. Rasstandarden ändras 1996/97. Kennel Water-Lion startar uppfödning 1997 efter ett flertal år som Löwchen ägare och utställare.

2000-talet

Ny standard godkänns 2004. Rasen får sin första specialitet då Sonja Björklund blir auktoriserad utställningsdomare 2005. Första viltspår champion Smballina Bara Bli med förare Hanna Pettersson & ägare Christer Pettersson får sin titel 2008 på kortast möjliga tid. Flera nya nu aktiva uppfödare kommer till Investimable, Hotwind, Cowitz, Bedecan, Skornos, Walram's, Boomdale, Naitonos & Saludo's.

2010-talet

Är vi ju bara i början av år: Maria Wilhamson får med egenuppfödda Walram's Doin/The Best i Can första titeln i rallytydning. Ytterligare uppfödare har tillkommit i rasen Engong, Belgross, Smedbys och Boikes.

Flera kennlar har, som i alla raser, kommit och gått b.l.a; Brittborgen, Kråksångers, Golvracers, Ballymote, Ida Who, Candygold's Alla har de satt sina stämplat i aveln av vår ras. Det tackar vi som är här nu, år 2013, för och fortsätter jobba för en sund och frisk ras!

Stort tack till er alla som bidragit till denna bok. Bilden är av olika kvalitet då det ibland varit svårt att få fram originalbilder, vi hoppas ni har njutit av den. Bilderna har letats fram i olika gåmmor och skänkts till denna bok.

Så började det i Sverige

Det kanske allra första beviset på att rasen existerat i Sverige finner vi så tidigt som 1653 då den nederländske konstnären Hendrick Munnichhoven (1630-1664) målade ett porträtt av Magnus Gabriel de la Gardie tillsammans med maken Maria Eufrosyne av Pfalz - vid greveparets fötter ligger en liten löwchen i typisk pose, så raslik sina nutida fränder att han faktiskt kunde stoppas in i vilken ring som helst.

Magnus Gabriel de la Gardie (1622-1686) var en svensk greve, riksmarskalk, riksdrotts, rikskansler och diktare. Han var son till Jacob De la Gardie och Ebba Brahe. Hans fru Maria Eufrosyne, (1625 - 1687) var grevinna av Pfalz och prinsessa av Sverige. Hon var dotter till Johan Kasimir av Pfalz-Zweibrücken och Katarina Vasa och syster till Karl X Gustav. Tyvärr har rasen under denna tid i Sverige inte lämnat något märke av varaktigt slag efter sig. Men tavlan är ju intressant ur historiskt perspektiv både för oss löwchen-entusiaster och även för att man i denna tavla har markerat maken Maria Eufrosynes högre börd genom att maken Magnus Gabriel står ett halvt trappsteg ned.

Även långt innan den första registreringen höll Sverige på att "bli med löwchen" genom Cecilia Holmstedt. Papillonprofilen Susanne Tamm och Cecilia besökte Madame Bennert i Belgien redan 1966. Susanne för att titta på Bennerts

papillon. På chateau de Goudenhoven fanns även Löwchen. Cecilia Holmstedt blev mycket förtjust i rasen och hade redan innan dess, 1964, börjat förhandla med Madame Bennert om att ta in rasen till Sverige. Tyvärr blev detta av olika orsaker aldrig av.

De första 10 åren i Sverige

Det är i år 40 år sedan Löwchen kom till Sverige i modern tid. Under de första 10 åren fanns ingen rasklubb för Löwchen. Nedan följer en sammanfattning år för år för den tiden

1973: 1:a registreringen. Den första löwchen i nutid importerar till Sverige av **Marina Routerswärd**. Hanen heter Littlecourt Aquarius och är uppfödd av Freda McGregor, UK. Hanen blir sedermera NORDuch.

1974: 1 registrering. Ytterligare en löwchen importerar av Marina, även denna gång från Freda McGregor, men nu en tik. Littlecourt Bantham som blir Such och FINuch.

1975: 6 registreringar. Marina parar sina två importar, 2 hanar och 3 tikar föds. Such Anouschka, Such FINuch Arinée, Such Nuch Astraddie, A La Carte (1 cert) och Archiduc. Gravelbays Mister importerar från Finland och får 1 cert. Ur denna första kull hannade tikan Ch Arinée hos **Anders Jonsson**, kennel **Manzama** och Ch Astraddie kom till **Eva och Jan Söderqvist**, kennel

Westmount. Astraddie var rasens första svenskfödda champion och Skandinavens första gruppplacerade löwchen.

1976: 4 registreringar. Kombinationen L Aquarius- L Bantham upprepas. Den 6 aug föds 1+3, Baby's, Biche, Bellelonne och Bijou. Tika Bellelonne får ett cert och blir stamtik hos **Sirkka Hansson**, kennel **Knighthood**.

1977: 6 registreringar. Eva och Jan Söderqvist importerar Littlecourt Slegfried (1 cert) från Freda McGregor. Eva och Jan Söderqvist, kennel Westmount tar sin första kull. Slegfried och Astraddie får den 22 okt 2+3. Such Alphonse, Amelle,

Agathe, Amulette och INTuch NORDuch NV-79 Acajou. Acajou var den första löwchen med internationellt championat i Sverige och han vann också ett par grupplaceringar. Ännu en finsk tik importerar, Gravelbays Honey.

1978: 5 registreringar. Sjaco v:t Agnietenhof parar Arinée och ger Anders Jonsson, kennel Manzama's 1+1 - Gabriel och NORDuch Gabriella. L Slegfried parar Astraddie igen och 9 sept föds 3 tikar; Such Blsette, Boule-De-Neige och Bilotte. Blsette flyttar hem till Evas bror **Lasse Hallström**, kennel **Lionheart** där hon senare blir kennelns stamtik.

1979: 10 registreringar. Sirkka Hansson parar Bellelonne med Sjaco och får den 20 okt 2+1; Lovely-Michael, Late-Maxwell och Lucky-Muzette. Anders Jonsson parar Arinée med Sjaco-sonen Tomakon Adolf och får 2+3; Rendez-Vous, Voulez-Vous, Desavus, Noir Bijou och Petit Bijou. Westmount parar Astraddie en sista gång, nu med sonen Acajou. 2+0; Elan och Eclipse föds den 12 juli.

1980: 75 registreringar. Westmount Importerar Such Nuch La-Di-Da of Littlecourt.

Bellelione får sin andra kull med Sirkka Hanssons finska import Such Nuch Tomakon Bico; 2+2. Chapeau-Claque, Call-Me-Joker, Crazy-Carol och Charming-Cindy.

Such Nuch Bissette parar med La-Di-Da of Littlecourt och ger Lasse Hellström (Lionheart) 0+5 i hans första kull. Such Adelle, Such Anbette, Such Anne-Aymone, Adele och Amusette.

Westmount och Lionheart Importerar tiken GBuch Such Nuch Littlecourt Emma som kommer parad med Prawls Mastermind of Dorvalstan. Resultatet blir 2+2; Harlequin, Havelock, Such Nuch Hermlone och Such Nuch Heather. Littlecourt Emma är rasens första tik-champion i England.

1981: 14 registreringar. Acajou parar Emma hos Lionheart och får 2+1. Such Beaugard, Such Benjamin och rasens andra INTuch NORDuch NV-82 Belle-Amie.

Westmount parar Ameli med La-Di-Da of Littlecourt och får en tikvalp; Such Le au Lia. Deras kennelnamn blir registrerat.

1982: 10 registreringar. NORDuch Sannafjället's Eddie Westmount Importeras från Norge.

Lionheart parar Anne-Aymone med W Harlequin och får en valp; Such Cost-La-Vie. W Harlequin parar två tikar till detta år; Adelle där det också blir en valp; D'Artagnan, samt W Bissette där det blir 0+3. Eclair, Ebonite och E'Charlotte.

Sirkka Hansson parar Bellelione med Tomakon Bico och får 1+1. Lafayette och La-Folette.

Lionheart parar Adelle med Beaugard och får 0+3. Frou-Frou, Femme-Fatale och Fille-Famouse. Femme-Fatale blir rasens första gruppvinnare i Sverige.

Rasspecial om Lönchen i Hundsport skrivs av Eva Söderqvist hon skriver senare även artikeln "Lönchen – det lilla lejonet" i SSD-bladet.

Registreringar 1973 – 1982
 Importer indikeras med kursiv stil.

År	Namn	Kön		Manzamas Noir Bijou	H
1973	Littlecourt Aquarius	H		Manzamas Petit Bijou	H
1974	Littlecourt Bantam	T		Westmount Eclipse	H
1975	Archiduc	H		Westmount Elan	H
	Alacarte	H	1980	La-Di-Da Of Littlecourt	H
	Astraddle	T		Chapeau-Claque	H
	Arenée	T		Call-Me-Joker	H
	Anouhska	T		Crazy-Carol	T
	Gravelbays Mister	H		Charming-Cindy	T
	Gravelbays Missi	T		Lionheart Adele	T
1976	Babylas	H		Lionheart Anne-Aymone	T
	Bijou	T		Lionheart Amulette	T
	Biche	T		Lionheart Adeline	T
	Bellelionne	T		Lionheart Anisette	T
	Gravelbays Honey	T		Littlecourt Emma	T
1977	Littlecourt Siegfried	H		Westmount Harlequin	H
	Westmount Amelie	T		Westmount Havelock	H
	Westmount Alphonse	H		Westmount Hermione	T
	Westmount Agathe	T		Westmount Heather	T
	Westmount Acajou	H	1981	Westmount Le Au Lia	T
	Westmount Amulette	T		Lionheart Benjamin	H
1978	Westmount Boule De Neige	T		Lionheart Beauregard	H
	Westmount Bilotte	T		Lionheart Bell-Amie	T
	Westmount Bisette	T	1982	Sönnafjellets Eddie Westmount	H
	Manzamas Gabriella	T		Lafayette	H
	Manzamas Gabriel	H		La-Follette	T
	Tomakon Bico	H		Lionheart C'est-La-Vie	T
	Tomakon Adolf	H		Lionheart D'artagnan	H
1979	Lively-Michael	H		Lionheart Eclair	T
	Late-Maxwell	H		Lionheart Ebonite	T
	Lucky-Muzette	T		Lionheart E'charlotte	T
	Manzamas Rendez-Vous	T		Lionheart Frou-Frou	T
	Manzamas Voulez-Vous	T		Lionheart Femme-Fatale	T
	Manzamas Desaveu	T		Lionheart Fille-Fameuse	T

Året då rasklubben bildas,

datumet var 16 juli.

SLC stod då för **The Scandinavian Löwchen Club**

(fram till 1987).

Klubben var gemensam för Sverige, Norge och Finland.

Första året hade klubben 54 medlemmar

Medlemsavgiften var 50 kr.

Klubbens första utställning 17 juli 1983 på Lunedet i Karlskoga drog 52 hundar, varav 41 (!!!) Löwchen, en fantastisk siffra med tanke på antalet Löwchen i Sverige vid den här tiden. Domare var Mrs Freda Mc Gregor kennel Littlecourt. **BIS** blev Int & NORDch Sönnafjellets Eddie Westmount.

En domarkonferens för Löwchen genomförs.

SLCs styrelse bestod av ordförande Eva Söderqvist

(Westmount, Sverige); vice ordförande Ingrid Wita

kennel Angel Walley, Finland; sekreterare Signe

Eldor, kennel Sönnafjellet, Norge; kassör/redaktör

Lasse Hellstöm, kennel Lionheart, Sverige och

ledamot Kristina Blad, kennel Izania, Sverige.

Alla dessa grundarna av SLC kan ses i på bilderna

från första utställningen.

Resultat från Rasspecialen 1983:

Domare: Freda McGregor, UK, Kennel Littlecourt. 17 juli i Lunedet, Karlskoga.

BEST IN SHOW

Best In Show Ch Sönnafjellets Eddie Westmount,

hane ägare: Jan & Eva Söderqvist

Best In Show 2 Ch Sönnafjellets Evans, hane ägare:

Signe Eldor, Norge

Best In Show 3 & BIM Sönnafjellets Enchantress, tik

ägare: Signe Eldor, Norge

Best In Show 4 Ch La-Di-Da Of Littlecourt ägare: Jan

& Eva Söderqvist

BEST IN SHOW valp

BIS-Valp Angel Walleys Philippe ägare: Pirjo Leiniö,

Finland

BIS 2 Valp Sönnafjellets Felix ägare: Gerd Torjussen,

Norge

BIS3 Angel Walleys Francoise

BIS4 Westmount Riccio

BIS & BIM unghund

BIS Littlecourt Englebert

BIM C'est-La-Vie

Bästa par

Belle-Amie & Beauregard

BIS Veteran Ch Littlecourt Emma ägare: Jan & Eva

Söderqvist

BIS Uppfödare kennel Westmount ägare: Jan & Eva

Söderqvist

BIS Avalsgrupp Ch Westmount Acajou ägare: Jan &

Eva Söderqvist

Färgklasser

Bästa viti/crème: Sönnafjellets Eddie Westmount

Bästa svart/silver: Sönnafjellets Evans

Bästa fawn: Sönnafjellets Enchantress

Signe Eldor, kennel Sönnafjellet med Dorsalman. Axja på bordet bedöms av Mrs Freda McGregor

Registreringar:

Westmount Rossignol	H
Westmount Ric-A-Rac	H
Westmount Riccie	T
Westmount Reine Renée	T
Westmount Vingt Et Un	H
Westmount Victoria Regia	T
Westmount Vicomtesse	T
Westmount Vidamie	T
Westmount Un D'aci	H
Westmount Unique	T
Lionheart Gaston	H
Lionheart Gustave	H
Lionheart Geraldine	T
Lionheart Giselle	T
Angel Walley's Jean	H

14 registreringar. W Acajou och W Heather får 2+2 hos kennel Westmount. Rossignol, Ric-a-Rac, Reine Renée och Riccie.

Westmount Reine Renée blev första lbwchen hos Ann Christine Örtbring, kennel Irish Mist. W Acajou parar även system W Hermione där det blir 2 valpar; Un d'aci och Unique 5 Eddie Westmount parar W Le au Lia, 1+3. Vingt et Un, Victoria Regia, Vicomtesse och Vidamie.

Lionheart parar W Harlequin med Adélie och får 2+2. Gaston, Gustave (sedermera rasens hittills enda Lydnads Champion), Geraldine och Giselle.

Lasse och Loitta Hellström registrerar kennelnamnet **Lionheart**. Angel Walley's Jean importeras av Lionheart från Finland.

Svenskfallets Eddie Westmount

Svenskfallets Enchantress

Svenskfallets Evans

Angel Walley's Filippa

Angel Walley's Françoise

Westmount Ricci

Familjen Witto kennel Angel Walley med BIS-ungbovid Litticourt Englebert (t.v.) och Angel Walley's Belle (t.h.)

Svenskfallets Felice

Kristina Blad kennel Ignis med Westmount Heather

Fam Söderqvist med BIS-veteran Litticourt Emma och Westmount Hermione

Lotta Hellström (här kennel Lionheart men senare Fairlawn) med Lionheart D'Artagnan

Lasse Hellström kennel Lionheart med Lionheart Adélie

Mina löwchen och jag

Maud Bjarnelind

Jag satt och tittade i en Maraboukartong hela vägen mellan Svenljunga och Sollenluna. Det var inte choklad i och den var inte tom. En liten tös låg där och bläckade in i mina ögon. Så förtroendefullt. Som om hon redan visste att hon kunde lita på mig. Jag klappade, strök och kläde henne. Fast mest sov hon, resan var lång.

Vi kom fram. En liten svart och silverfärgad löwchen hoppade ur kartongen, kissade på äkta mattan och rusade runt, runt av glädje innan hon somnade mitt på golvet. Hon fick heta Fame efter ett mjukt yllenstån. Hon virvlade runt och allt var kul och skoj och spännande. Undulsterna, akvariet, husses tofflor. Den stora nallebjörnen som varit högsta vinsten på Gröna Lund valde hon till sin egen säng. Någonstans mellan dess ramar brukade hon ramlas ihop av trötthet efter alla intryck.

Sedan kom en period när hon minsann ville bestämma. Hon bar sig åt som en pubertetstinn tonåring. Hoppade upp i soffan, fortsatte upp på ryggstödet och bet mig i nacken. Tyvärr fick man då ta i ordentligt, hålla fast och vara mycket mer envis än hunden. Jag ringde Lasse på Lionharts kennel och undrade om det var en gremlins jag fått? Näväl, det lugnade ner sig och hon blev verkligen mattes hund. Nog fick hon sitt championat och nog gick vi lydnadskurs, men helst ville hon bara sitta på gräsmattan under en björk och nosa på blommorna – och jaga de katter som strök omkring.

När vi inte busade!
Så fick hon flyga upp till Umeå. Där kärade hon ner sig i den vackraste löwchenpojke jag sett i hela mitt liv: Ullbert. Jag flög upp för att hämta hem henne, men hon var inte ett dugg intresserad av mig.

Hon jagade stackars Ullbert, ville ha mer och till slut gömde han sig i en hundbur.

Så kom de små valparna till slut. Tre flickor och en pojke. Helt fantastiskt att få vara med om något sådant. Kul, men mycket jobbigare än jag trodde. En tik Signe, behöll jag. Namnet passade henne perfekt, hon var mjuk och följsam och vi kallade henne oftast för Signe Välsigne. Hon fick också sitt championat och kom tvåa på lydnadskursens avslutningstävling. Men mest av allt ville hon sitta i solen och glo på fåglarna – och jaga de katter som smög omkring.

När vi inte busade.
Sedan kom min nuvarande löwchen in i mitt liv. Hon är från Simbalines kennel och hennes namn passar verkligen. Gudrun, efter Gudrun Schyman. Envis och kaxig och skäller på karlar. Men mjukheten finns där och följsamheten också. Hon föredrar sin matte. Folk säger att vi är lika varandra. Hon är som en liten feminist! Gudrun har också championat och är duktig på allehanda tricks, spelar t.ex. piano, nyser på beställning, slår kullerbytta, gör Give-me-five, m.m. Hon har gått dogmodelskolan steg 1 och 2 och finns i deras "stall". Men mest av allt sitter hon i solen och nosar på blommorna och glor på fåglarna – och jagar katter som stryker omkring. (Gärna grannens för han satte in kattluckan en meter från vårt staket...)
När vi inte busar!

Alla mina löwchen har gillat sol och värme och det är ju tur... Gudrun bor med mig i Spanien tre, fyra månader per år.

I april kommer min faktabok "Hundliv i solen" ut. Den kommer att säljas bl.a. på Adlibris. I boken får man följa med Gudrun och mig till Spanien på semester. Jag skriver vad man ska tänka på när man reser utomlands med sin hund. Hur det går till på utställning, hur man säkrast går till väga om man vill adoptera eller köpa en hund från annat land. Vilka sjukdomar hunden riskerar att få och vilka mediciner som behövs. Man får också ta del av några gatuhundars gripande historier. Mer än etthundra tjugo foton och ett trettiotal citat gör boken läsvärd även om man inte har några planer på att resa utomlands med sin hund. En resehandbok för hundälskare helt enkelt. Att få tillbringa dagarna med en eller två eller flera löwchenhundar är en ynnest.

De sprider glädje omkring sig, ser till att man får bra med motion och håller också sängen varm på nätterna. Ett fantastiskt sällskap.

De är rena rama lyckopillren!

(En intressant sak som ni som vet mer om hundar kan kommentera:

Fame blev biten i lymfkörtlarna av jordgetingar. Hon slutade andas, det blev ifrått till veterinären. Det var min lunchrast, jag hade inga pengar hemma, tog en spargris. Taxin som kom var en gul gammal checker. På vägen slutade Fame andas två gånger, men kom igång när jag skakade henne. Ögonen rullade. Jag slängde spargrisen till taxichauffören och sa "Ja det som finns, det bör räcka." En timme senare kunde jag åka hem med hunden igen, hon hade fått olika mediciner intravenöst. I väntrummet satt taxichauffören och väntade och han var så snäll att han körde hem oss alldeles gratis. Det fanns bara sextio kronor i spargrisen dessutom!

Efter den händelsen sprang Fame alltid och gömde sig när det kom getingar och humlor. Och det konstiga är att Signe också alltid sprang och gömde sig när det kom en geting, humla eller fluga till och med.

Och det gör även Gudrun.

Så med andra ord kan detta vara ett slags nedärvt beteende? Mamma visar de små vad som är farligt....Eller vad tror ni?)

Och i början var det Littlecourt...

Ja, i början var det faktiskt bara Littlecourt i Sverige och även i övriga Nordiska länder har Littlecourt hundar betytt oerhört mycket. Kennel Littlecourt innehas av Mrs Freda McGregor, England. Freda är nu 103 (!) år och still going strong. Freda var förutom uppfödare till Sveriges första Löwchen även domare på SLC:s första utställning 1983.

Marina Reuterswärd importerade **Littlecourt Aquarius** (GB CH IE CH Cluneen Adam Adamant * Cluneen I'm Innocence of Littlecourt) 1973 från Fredas första kull. Aki blev NORD UCH och första champion i Skandinavien. Året efter kom hans blivande fru & senare SE & FIN UCH **Littlecourt Bantam** (Cluneen Kings Keepsake * Cluneen Baroness Bienchen of Littlecourt). Det var dessa hundar som lade grunden till våra svenska löwchen och tittar man (tillräckligt långt) bakåt i stamtavlorna så finns dessa hundar med – förmodligen ett flertal gånger!

Under 1977 kom **Littlecourt Siegfried** (Rossglen Florentine Revival of Littlecourt * Cluneen Obviously Olivia of Littlecourt) och 1980 kom både NO & SEUCH **La-di-da of Littlecourt** (Littlecourt Eccles * Littlecourt Damask) och GB, SE & NOUCH **Littlecourt Emma** (Cluneen Great Guns of Leskips * Cluneen Obviously Olivia of Littlecourt. Emma var Englands första tikchampion, hon var parad i England och fick fyra valpar med Prawls Mastermind of Dorvalstan hos Westmount. Senare kom även Englands toppvinnande Löwchen 1981-82 GB& SEUCH Jinglejoys Bright Baron of Littlecourt till Sverige och kennel Westmount.

Även i övriga Norden har Littlecourt haft

en enorm betydelse för rasens utveckling i starten. Till **Finland** importerades **Littlecourt Rufus** (Prawls Merry Minstrel * Lillipushan Golden Lionade of Littlecourt) och **Littlecourt Englebert** (GB& SEUCH Jinglejoys Bright Baron of Littlecourt * CH Littlecourt Gregi till kennel Angel-Walley's på 1980-talet. Även **Littlecourt Joss** (GB& SEUCH Jinglejoys Bright Baron of Littlecourt * Littlecourt White Pepper) kom så småningom till Finland och kennel Chic Choix via Belgien.

Till **Norge** kom också en hel del hundar från Freda från 1980 och framåt. Sønnafeillet importerade **NOUCH Littlecourt Quicksilver** (Prawls Mastermind of Dorvalstan * Littlecourt Elisabeth) där hon bland annat även fick valpar med ytterligare två importörer från Littlecourt;

NOUCH Littlecourt Barronson
(GB& SEUCH Jinglejoys Bright
Baron of Littlecourt *
Enz Nachtsmusik of Littlecourt)

NOUCH **Littlecourt Barronson** (GB& SEUCH Jinglejoys Bright Baron of Littlecourt * Enz Nachtsmusik of Littlecourt) och

GB & NOUCH Littlecourt Acajou
(Prawls Merry Minstrel * Ch Littlecourt Gregi)

GB & NOUCH **Littlecourt Acajou** (Prawls Merry Minstrel * Ch Littlecourt Gregi). NOUCH **Littlecourt Isabella** (Ch Hanoverian Boughton Be Bold * Ch Littlecourt Gregi) fick flera kullar hos Thoco's.

Via Freda kom också GB & SE & NOUCH **Cleeview Gunther of Littlecourt** (Duncara Lively Madrigal * Debita Double Delight) till Norge 1986. Dessa tre hanar har valpar runt om i hela Norden. Även till **Danmark** kom exempelvis Int & EuW-75 AmW-75 **Littlecourt Beau Lord** (Cluneen Kings Keepsake * Cluneen Baroness Bienchen of Littlecourt) där han användes flitigt i aveln.

Så, som synes har vi Freda och hennes Littlecourt-hundar att tacka för enormt mycket och det är ingen överdrift att kalla Freda McGregor för en *levande legend* inom rasen! Tack Freda!

/Lena Olsén

GB & SE & NOUCH Cleeview
Gunther of Littlecourt (Duncara Lively Madrigal *
Debita Double Delight)

Levande Legender:

Jag har suttit och läst många nummer av Engelska Löwchenklubbens årsböcker (the Löwchen Club), gamla LöwchenBladet (och SLÖK-nytt) för att hitta information till det här jubileumsnumret och tanken väcktes då att skriva lite om våra pionjärer och levande legender i rasen. Det visade sig då att Mrs Sandy Steward just hade skrivit om Freda och hennes hundar för The Löwchen Guardian (internetsidan som Linda Pringle i Kanada har skapat med mycket information om rasen). De tyckte då alla att det var en utmärkt idé att publicera texten även här så håll till godo! En tribut till en Levande Löwchen Legend

MRS FREDA McGregor, LITTLECOURT Löwchen

Freda som nu är inne på sitt 103:e levnadsår är - ja, du läste rätt, har alltid varit aktiv; tennis, dans, ridning, hockey och lacrosse är bara några av hennes aktiviteter. För att inte vila på lagrama, lärde hon sig att spela bridge senare i livet. Freda gifte sig och fick två döttrar, har tre barnbarn och ett barnbarnsbarn. Pust! Jag blir utmattad av allt hon hunnit med bara av att läsa det!

Hundar har alltid varit en stor del av hennes liv, och efter att ha läst på lantbruksuniversitetet (Agricultural College), studerade hon för en amerikansk veterinär i Brighton och blev djursjukskötare och hundfrisör (Veterinary Receptionist, Groomer & Canine Nurse). Hon har också varit aktiv inom utställning och lydnadsträning och -tävlning, träning av hundar i lydnad och spår med olika hundar av bland annat raserna Dvärgschnauzer, Pudel och Bichon. Dessutom har hon haft många domaruppdrag både på hemmaplan och utomlands. Ja, kort sagt allt som har med hundar att göra.

Freda har alltid varit intresserad av "nya" och ovanliga raser och hennes intresse för Löwchen väcktes när hon fick syn på en klippt bakdel av en "icke-pudel hund" på Maidstone Show. Hon tog kontakt med hundens ägare, Mrs Eilish Banks Kennel Cluneen. Detta samtal (och den bara rumpen) resulterade i att en ny ras kom till Littlecourt för att stanna.

Feather of Littlecourt

Den första Löwchen valpen som kom till henne var Cluneen I'm Innocence of Littlecourt. Valpen var efter Cluneen Itzi VD 3 Lowen och Cluneen Nadine. Freda beskriver henne som en liten rödbrun med creme tecken & med ett härligt temperament, mycket kompakt kort & robust

krupp fin överlinje, rundad bak och bröstkorv, väl ansatt svans, bred skalle och kort nosparti. Innocence producerade en kopia av sig själv, i Littlecourt Can Can som senare flyttade till Jenny Williams (Jinglejoys).

Det var inte så lätt att avla i början; Freda förklarar att det fanns så väldigt få Löwchen i världen för att inte tala om i Storbritannien, så andra raser påstås ha använts för att hålla Löwchen-rasen vid liv. Det fanns på denna tid ganska uppenbara fel såsom släta (Pom) ansikten och fötter och hårda och eller lockiga pudel-liknande pälsar. Nuförtiden har dock de flesta av dessa egenskaper, tack och lovs, i princip försvunnit.

I Littlecourts "A" kull (Innocences första) föddes Sveriges första Löwchen Aquarius som också var rasens första champion i Skandinavien. Detta var Fredas första av en lång rad exporter. Senare fick Marina Reuterswärd en fru till honom - Littlecourt Bantam. Bantam blev Svensk och Finsk champion och dessa två producerade den första Löwchen-kullen född i Sverige. Senare följde flera export från Littlecourt till Skandinavien och de har både varit mycket vinstrika i ringarna och betytt mycket i aveln.

Freda har alltid varit tacksam mot Eilish för att hennes stamtik var så bra och fick så många champions och därmed gav Freda de fina vinster som hennes kennel fått genom åren. Fredas, enligt egen utsaga, bästa hund; Ch Littlecourt Pippin var utplockad bland de sista fem i Toygruppen på Crufts (ingen dålig bedrift!) och var dessutom Lowchen of the Year 1979.

Freda har haft 27 champions på sin kennel varav alla utom två varit av egen uppfödning. Sverige, Finland, Norge, Kanada och Australien har alla fått skörda frukterna av Fredas tidiga banbrytande arbete med rasen och jag vet att de alla har varit (och fortfarande är!) mycket tacksamma för det.

Lite mer om Freda:

Vinstrikaste Löwchenuppfödare 1982, 1983 och 1984.

Dömde SLCs första rasspecial Sverige 1983 (där även pudlar dömdes av Freda).

Deltog i den första Löwchen världskongressen i Tyskland.

Dömde Löwchen på Crufts 1988.

En av grundarna och numera Beskyddare (Patron) av the Lowchen Club i Storbritannien. Hon anser själv att hennes bästa Löwchen har varit Pippin, Can Can och Emma.

Mitt första egentliga möte med Freda var vid Skotska kennelklubben när jag visade hund för första gången någonsin 1982. Hon gav min lilla tik "Rascal" vinst i en klass på 14 tikar (Post Graduate) och kvalificering till Crufts. På den tiden var det enorma klasser, tyvärr är det inte så längre. Konkurrenten var verkligen hård.

Det har varit mig en stor glädje och ära att skriva den här artikeln för Lowchen Guardian. All den information som jag har sammanställt här skickades till mig i stora buntar av Freda. Några anteckningar var mycket detaljerade, alla hennes Champions etc. etc. Jag skulle ha kunnat skriva i dagar om denna underbara kvinna. Hon förtjänar verkligen en plats i historien om rasen och hon själv en mycket anspråkslös, mild och blygsam person. (Faktiskt så var hon förvånad över att någon skulle vilja ha information om henne på hemsida! Men här är den, Freda, och jag kommer att visa upp det för dig!)

Freda, det är en glädje att veta att du och jag och alla som läser den här artikeln nu vet mer om dig än vad vi någonsin trott. Du har alltid varit och kommer alltid att vara en extraordinär och fantastisk person och jag är helt säker på alla håller med mig om det!

Sammanställt och skrivet av Sandy Steward, Pridesden lowchens, Aberdeen, Scotland

Ch Littlecourt Akela

Översättning av Lena Olsén med vänlig tillåtelse av Freda McGregor, Sandy Steward, Linda Pringle och The Lowchen Guardian. För originaltext se <http://thelowchenguardian.com>

Ni som vill läsa mer om och av Freda kan hitta en hel del i den Engelska klubbens årsböcker. Freda blev utsedd till Club Patron i februari 1991. Under en ceremoni (se bild) fick Freda en tavla föreställande Ch Littlecourt Akela. Hon även uppvaktades då även med en tavla föreställande Ch Littlecourt Emma (och Emmas dotter Westmount Hermione och Sönnafjellets Eddie Westmount) från Sverige och svenska uppfödare för hennes insatser för rasen i landet.

...och sen var det Westmount,

Eva och Jan Söderqvist.

Jag vågar nog påstå att utan Westmount -hade det inte funnits några Svenska Löwchen! I alla fall inte som rasen ser ut idag. Det var förstas Marina Reuterswärd som var först, ingen tvekan om det, men sedan tog Westmount vid och drev aveln i Sverige genom flera importörer från Littlecourt. Westmounts första tik var från den första svenska kullen. Tiken var S & NCh Astraddie som var rasens första svenskfödda champion. Didi var även först med grupplacering.

Lena Olsén & Eva Söderqvist i uppgrupp

Från henne kom Westmounts A & B-kullar som i sin tur har gett avkommor som gått vidare till Lionheart, Fairlawn, Irish Mist, Simbaline, Kråksången och så vidare. Eva & Janne

importerade, som nämnts tidigare, L. Emma tillsammans med Lionheart (Lasse är för dem som inte vet Evas bror) och på Lionheart fick hon med W Acajou bland annat Beauregard som i sin tur anväendes av kennelarna Lionheart, Brittborgen & Chic Choix. Acajou är också far till Sönnafjellets vinstrika E-kull som har valpar på Lionheart, Westmount, Sönnafjellet, Chic Choix, Kråksången, Fairlawn, Mäntynummi, Thoco's, Racoon och deras barn har barn på...ja, ni förstår - så håller det på - vi har alla Westmount i våra hundar och det är vi ju väldigt tacksamma för!

Eva Söderqvist har varit väldigt aktiv inom hundvärlden under många år men har på senare tid dragit ner på hundantalet på grund av hälsoskäl. Nu har hon och Janne tagit upp sitt gamla slumrande intresse för antikviteter som de nu är väldigt involverade i och Eva har även synts i Antikrundan ett par gånger. Eva & Janne har fött upp hundar sedan 70-talet och har varit vinstrikaste uppfödare av Irländsk Varghund under många år inom rasen (och även flera topplaceringar i tävling för alla raser). De har även haft kullar av raserna Bichon och Whippet.

Eva har skrivit för Hundsport under många år och har varit aktiv Löwchen-skrivare och tyckare i många LöwchenBlad, SLOK-nytt och Engelska årsböcker. Hon vet vad hon tycker och är heller inte rädd för att uttrycka det.

Inom Löwchen har hon inte bara fött upp framgångsrikt under åren 1977 - 1997 (ca 30 champions) hon har även varit engagerad i SLCs grundande och är en uppskattad domare och har genomgått Engelska Löwchenklubbens domarexamination.

Jag själv är väldigt tacksam att dels ha fått min första hund Bonnie (Westmount Bonne Année) från Westmount jag har dessutom fått lära mig en hel del om hundar, utställningar och hundvård när jag arbetade som "Kennel-flicka" hos dem under en period. Bonnies första kull föddes också där 1987 när jag pluggade på Djurvårdslinjen. Det var Westmounts K-kull (e J. Bright Baron of Littlecourt med bland annat Khaki-Khan "Kakan" & Kola Kyrielle "Kola" - som jag 25 år senare har uppkallat min K-tik Kola Karamell "Karo-Lina" efter).

Eva var även noga med att framhålla de äldre "hunddamernas" kunskaper och vikten av att lyssna och lära av dem. Jag anser ju att Eva är en av dessa "hunddamers".

Jag ser det som en ynnest att jag dels fått lära känna Eva som är en väldigt duktig kynolog och att jag då också fick leva och bo ihop med Löwchen som många bara ser som ett namn långt bak i en stamtavla (om man nu tittar i stamtavlor): Emma, Aci, Laddie, Lea, Herman, Eddie...och ett par bichoner och ett stort gäng varghundar... och katter och höns och inte att förglömma (!) hela resten av familjen Söderqvist; Janne och barnen, Jesper, Alexander, Sebastian & Patricia som bara var små då. För mig är ni alla Löwchen-legender.

Tack för allt Westmount!

/Lena Olsén

Lena Olsén & Essi Söderqvist
i affig grupp

Djupdykning i stamtavlorna

Eller hur hänger alla ihop egentligen? För er som nu läst en hel del namn på lite äldre Löwchen kanske tänker att det är många namn som kommer tillbaka om och om igen. Så är det ju. Löwchen var ju en ganska ny ras även i England då de första kom dit 1968 då Mrs Stenning importerade de första två. Sedan tog Mrs Banks (Cluneen) in en mor och en son (Butzi v.d. 3 Löwen & Itzi v.d. 3 Löwen) som paradades med varandra och där föddes Englands första Champion Cluneen Adam Adamant. Som ni ser är alla dessa hundar väl besläktade med varandra. Löwchen var ju vid denna tid med i Guinness rekordbok som världens ovanligaste hundras – så alla nutida Löwchen kommer från dessa få hundar. Om man tittar på stamtavlan för Butzi v.d. 3 Löwen så finns Fgtane, Sirginia & X'Marquise i 3-4:e led. Dessa hundar är så att säga slutet eller början beroende på hur man vill se det. De har ingen fortsättning bakåt i tiden helt

enkelt. Mer om detta kan man med fördel titta på via stamtavlesök på LöwchenWorld (<http://lowchenworld.com/pedigree>) och den som vill fördjupa sig ännu mer i rasens historia internationellt kan med fördel läsa Gini Deningers bok (The Löwchen – the breed forgotten by history) via The Löwchen Guardian.

Som man i alla fall förstår så var det inte helt lätt att hitta hundar att para som inte var alltför nära besläktade.

Vi har ju i denna bok valt att inte presentera hundarna med stamtavlor då det dels är väldigt platskrävande och dessutom så är det ju väldigt enkelt att följa dessa hundars släktingar både framåt och bakåt via internet och framförallt då på den prisbelönta databasen LowchenWorld (<http://lowchenworld.com>).

Men en stamtavla för Sveriges första Löwchen i nutid NORD Ch Littlecourt Aquarius tycker jag ändå ska få vara med både för att han var först och som ett exempel på hur få hundar våra Löwchen härstammar ifrån (Förutsatt att ingen annan ras har blandats in som nämnts/påstås ibland).

Bara för kalenderbitare

Tänkte ändå försöka ge en liten bild av hur de hänger ihop alla våra kära Löwchen. Vill du så häng med!

Marina Reuterswärd importerade Littlecourt Aquarius som fick valpar med SE & FIN UCH Littlecourt Bantam. Astraddie blev stamtik på Westmount. Till Sverige och kennel Westmount kom Littlecourt Siegfried. Han är pappa till den på sin tid vinstrikaste och Sveriges första Int & Nord Ch NORD V-79 Westmount Acajou. Aci är pappa till Sannafjellets E-kull som alla blev Int Ch och topplacerade på rasspecialer. S.Eddie Westmount är pappa till min (Simbaline) första Löwchen Bonnie (Ch Westmount Bonne Année), och hennes helbror Jocke (Int Ch Westmount Ving Et Un) är far till Ann-Christines (Irish Mist) första kull (innehållande flera BIS-vinnare av rasspecialer). Sannafjellets Evans är far till Juha Kares (Chic Choix) multivinnande C-kull (Chic Choix Chic Et Noir, Comme La Nuit & Cresse De Nuit). Många finska uppfödare har fortsatt på linjer efter just dessa hundar.

Dessutom kom Finlands första Löwchen (importerade av Leena Hällfors, Gravelbays

1973) från Cluneen och Mrs Banks och det är som synes samma linjer som Littlecourt startade med... Först kom tiken FIN Ch Cluneen Countess Alexandra (e. Cluneen Kream Kracker u. Cluneen Baroness Fantasia) sedan NORD Ch V-75 Cluneen Baron Maximilian (e. Cluneen No Nonsense u. Cluneen Flyaway Maggie) och Int & Nord Ch V-77 Cluneen Countess Cloudagh (e. Cluneen Kings Keepsake u. Cluneen Baroness Gretel). Liknande linjer tillkom då Littlecourt Rufus (Prawls Merry Minstrel * Lillipushan Golden Lionade Of Littlecourt) och Littlecourt Englebert (GB& SEUCH Jinglejoys Bright Baron of Littlecourt * CH Littlecourt Gregi kom till Finland på 1980-talet. Även Littlecourt Joss (GB& SEUCH Jinglejoys Bright Baron of Littlecourt * Littlecourt White Pepper) kom så småningom till Finland och kennel Chic Choix. Dessa hundar ligger bakom flertalet uppfödare i Finland idag.

Tillbaka till Sverige; Westmount importerade tillsammans med Lionheart Englands första tikchampion Littlecourt Emma som fick fyra valpar med Prawls Mastermind of Dorvalstan. I denna kull finns Ch Westmount Heather som är stamtik på Izania och även mor till Ch Westmount Reine Renée som är stamtik på Irish Mist.

W. Harlequins barnbarn finns med prefix Simbaline, Kråksången, Fairlawn, Lionheart. Emma fick en kull på Lionheart med W. Acajou, bland annat Beauegard som i sin tur användes av kennlarna Lionheart, Brittborgen & Chic Choix. W.Acajou är som nämnts tidigare också far till Sannafjellets vinstrika E-kull som har valpar på Lionheart, Westmount, Sannafjellet, Chic Choix, Kråksången, Fairlawns, Mäntynummi, Thoco's, Racons...

Norge: Littlecourt Quicksilver fick 7 (!) kullar; bland annat med NOUCH Littlecourt Barronson och GB & NOUCH Littlecourt Acajou. Via Freda kom också GB & SE & NOUCH Cleeview Gunther of Littlecourt till Norge. Dessa hundar ligger bakom Löwchen i hela Norden. NOUCH Littlecourt Isabella fick flera kullar hos Thoco's som i sin tur ligger bakom flera hundar i Norge, Sverige, Finland och Danmark. I Danmark kom Int Ch Littlecourt Beau Lord att användas flitigt i aveln och via kennlarna Grönsunds & Littlecourt har hans avkommor spridits till USA, Kanada, Tyskland

och Danmark. Littlecourt Kate (Cleeview Gunther of Littlecourt* Littlecourt Elisabet) åkte till Belgien där hon fått ett flertal valpar på kennel Baluchistan.

Via dessa hundar kommer man som synes på några generationer till många Löwchenhundar på väldigt skilda kennlar i runt om i Norden och flera kennlar runt om flera kontinenter och även tillbaka till England. Ja, det behövs inte så många generationer så tror jag nästan att vi har med alla nu aktiva Löwchen uppfödare! Det beror ju bara på hur långt bakåt eller framåt vi vill blicka. Alla Löwchen har som sagt samma förfäder och då bör det inte vara så svårt att verka för ett gemensamt mål – **Löwchen!**

/Lena Olsén

Källor: Engelska Löwchenklubbens årsböcker (the Löwchen Club), LöwchenBladet, SLÖK-nytt, The Löwchen Guardian & LöwchenWorld (<http://thelowchenguardian.com>) (<http://lowchenworld.com>)

40tal Mme Bennerts hundar
Sitra och Ch Sirginia

Svenska LöwchenCirkeln

Svenska LöwchenCirkeln

